

Gespreksvragen 'Vrede is de weg'

1. In het artikel in Trouw worden een aantal voorbeelden genoemd van ondersteuning aan Oekraïners die het slachtoffer zijn geworden van het oorlogsgeweld, zoals het opvangen van vluchtelingen, geld doneren, maar ook bidden. Welke bijdrage zou uw eigen (doopsgezinde) gemeente volgens u kunnen leveren in het licht van de huidige oorlog in Oekraïne? En welke bijdrage zou u daar zelf aan willen leveren?
2. Hoe legt u voor uzelf het gebod 'Gij zult niet doden!' uit? Heeft het betrekking op alle situaties waarin een ander mens het leven wordt benomen? Dus niet alleen op gevechtshandelingen zoals in een oorlog, maar ook op medische handelingen zoals euthanasie of abortus – en op het opleggen van de doodstraf als uitkomst van een juridisch proces? Zijn er externe omstandigheden denkbaar waarin u uw standpunt dat u zojuist heeft toegelicht zou herzien (bijvoorbeeld: als u op grond van dit gebod hebt gezegd dat euthanasie niet toelaatbaar is), kunt u dan omstandigheden benoemen die voor u een uitzondering op de regel zouden rechtvaardigen)?
3. Waar denkt u allemaal aan wanneer het onderwerp 'vrede' ter sprake komt? Heeft dat voor u in de eerste plaats betrekking op (de afwezigheid van) oorlog, of ziet u het breder en vindt u dat ook vraagstukken rond bijvoorbeeld klimaat, inkomensverdeling en racisme onderdeel zouden moeten zijn van de doordenking van een vredestheologie vanuit dopers perspectief?
4. De auteur verzucht in zijn bijdrage dat wij onze vragen en twijfels over het oude doperse vredesideaal niet durven te erkennen en dat we er niet over in gesprek gaan met elkaar. Hoe veel ruimte ervaart u in doopsgezinde kring om hier op een open en nieuwsgierige wijze met elkaar over in gesprek te gaan?
5. Erkennen dat een strategie van geweldloze weerbaarheid in deze fase Poetin niet meer zal stoppen is één ding. Oproepen om dan militair in te grijpen is nog een heel ander ding. Welke boodschap zou de doopsgezinde geloofsgemeenschap af moeten geven aan de Nederlandse regering inzake de oorlog in Oekraïne?
6. Tot slot. In het artikel wordt niet ingegaan op de stellingname van de patriarch van de Russisch-Orthodoxe kerk, want dat is al eerder uitvoerig aan de orde geweest in Trouw. Echter, de patriarch heeft nota bene in een preek de Russische militaire agressie gelegitimeerd, onder meer met de bewering dat Oekraïne zich inlaat met de (verdorven) Westerse cultuur. Hoe moeten de Nederlandse kerken volgens u reageren op deze legitimering van de oorlog in Oekraïne door het hoofd van de Russisch-Orthodoxe kerk?